

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

társadalmi és közgazdasági hetilap.

"Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület" hivatalos közlönye.

== Megjelenik minden vasárnap. ==

Előfizetési ár:

Évesre 6 kor. fél évre 3 kor. egyez szám 20 fillér.
Előfizetési pénznek és reklamációk Hirschl N. könyv-
dajába küldendők.

Felelős szerkesztő:

SINKOVICH ELEK

Kiadó: A Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület.

használat. levelek s egyen szerkesztéségi közlemények a
lap szerkesztésébe küldendők.

Hirdetési díj: 4 hasasos petisora egyszeri hirdetésnél 20 fill.
hószori hirdetésnél soronként 12 fill.
Nyitlert petisora 50 fill.

Magyar tankötelesek stájer iskolában.

Azok, a kik járásunkban a népköztudás ügyével foglalkoznak és stájer határszéli iskoláinkat közelebről ismerik, tudni fogják, a miről a nagyközönségnek talán nincs is tudomása, hogy akárhány magyar tanköteles a határszéli községekből átjár stájer iskolába.

Csak 5—6 év előtt is természetesen találtuk ezen a mai viszonyok szerint visszás állapotot azon egyszerű okból, mivel nem volt elegendő iskolánk és akárhány szülő szinte kényszerítve volt gyermekét a messze fekvő stájerországi iskolába járatni, ha azt nem akarta, hogy teljesen tudatlan maradjon. Volt ugyan 1—2 iskolánk azelőtt is a határszélen, de azok nem voltak képesek befogadni az összes tanköteleseket s a tanítókat és iskolai előljáróságokat nem hibáztathattuk, ha ilyen körülmények kö-

zött nem vehettek gátat a magyar nemzeti szempontból káros állapotnak.

Ma azonban másképp áll a dolog. Hála a közoktatásügyi kormány bölcsességének és áldozatkészségének, iskoláink száma miatt nincs okunk panaszra s különösen a stájer határmentén fekvő vidék meg van rakva iskolákkal, természetesen tervszerűen azért, hogy a legexponáltabb vidéken legtöbb bajnoka legyen a magyarosítás ügyének. És épen azért, mert most már a tanítók nem kénytelenek a beiratásra jelentkezőket elküldeni az iskola túlnépessége miatt és a szülők nem kénytelenek külföldi iskolába járatni gyermekeiket. — Végképpen szakítani kell a régi szokással, mert az ma már hazafiatlanság, magyar ellenes tüntetés számba megy.

Nem abban rejlik a veszedelem hogy az a gyerek megtanulja a német nyelvet, mert hiszen az nincs ártalmára sőt szüksége van rá ott a ha-

társzélen, hanem abban a szellemben, amit onnan a stájer iskolából hazahoz és amit azután idehaza terjeszt. Azért arra kell törekedni, hogy az a 6—12 éves mindenre fogékony gyermek itthon végezze az elemi iskolát, a hol megtanulja a magyar szót, magyar hazát ismerni, szeretni s ha azután megy német nyelvet tanulni, az már közel sem jár olyan veszélylyel

A minap az egyik határszéli állami tanító feljelentette azokat a szülőket, a kik tanköteles gyermekeiket többszöri figyelmeztetés után is stájerországi iskolába járatják. A hatóság kérdőre vonta a szülőket, a kik mindenféle kifogással álltak elő, de a végén beismerték, hogy gyermekekkel a német nyelvet akarják megtanultatni, mivel arra nagyobb szükségük van, mint a magyarra. S midőn figyelmeztetve lettek, hogy a tanköteleseknek itthon kell végezniök az elemi iskolát, hivatkoztak a vas-

TÁRGYA.

Levél a másvilágból.

Pontban déli tizenkét órákor mellbe löttem magam. Hármát számláltam össze-vissza s a negyedik számot már nem mondtam ki, mert akkor véresem és höröge ott feküdtem a szobám padlóján.

Az ablak erős dörrenés rázta meg: — Levegőt, levegőt! — szerettem volna kiáltani, de a torkomat fojtó füst szoritotta össze.

A mellem, mint a kovács műhely fújtatója nagyot emelkedett s utána éles, kegyetlen fájdalom szurt a tudómba. A vér haragosan bugyborékolta a szívem tájában s én gőrcsösen szoritottam rá a két kezemet. A újjaim összefonódtak s a meleg sötét vér rájuk tapadt.

Kint nagy láрма és futkozás támadt. A gazdaasszonyom beszaladt a szobába és aztán lélekvesztve futott ki a folyosóra.

— A nagyságos ur öngyilkos lett! A nagyságos ur meglátta magát!

Egy pillanat alatt tele lett emberekkel a szobám. A szívem emeletere bérház összes cselédje az én finom indiai szőnyeget taposta, amelyet egy légielő korbáccsal hozott keleti utazásából.

Egy érzékeny szívű szobaleány sirt. A második emeleten lakó kiriai bíró szakácsnője durván félretaszította és fölényes hangon kiáltott rá:

— Itt nincs idő a siránkozásra. inkább segítsünk szegényen!

És fölémhajolt, hogy felemelje fejemet.

— Megállj! — ordított egy stentori hang. Amíg a rendőrség nincs itt, nem szabad hozzányulni.

A házmester volt.

A szobában levők ijedten félrehúzódtak. A gazdaasszonyom féltékeny jegyezte meg:

— Házmester ur, értesítette-e már a mentőket?

A házmester felriadt.

— Oh, hogyan! — mondta zavartan, de azért kiszaladt. Valószínűnek látszott, hogy erről teljesen megfeledkezett.

Én, a véres roncs a földön fektemben iszonyu dühbe jöttem.

— A gazember! A legszükségesebből megfeledkezett. Félt kellene kötni minden házmestert! Tölük itt pusztulhat el minden segítség nélkül az ember. Persze, ezért nem kap kapuzéni! . . .

Az előszobában durva csizmák kopogása hallatszott.

— Itt van az öngyilkos?

— Igen biztos ur! Itt fekszik!

A rendőrbiztos belépett a szobába és meg-nézett.

— Bolondság! — mondta aztán foghegyről.

Tekintélyt parancsnoki hangon folytatta:

— Aki pedig nem tartozik ide, mehét! Egy kettő!

A résztvevők kitelengtak s a rendőrbiztos még megjegyezte: Ez nem színház!

Egyedül a gazdaasszony maradt a szobában. Az ajtó mellé húzódtott, a rendőr ráförmedt:

— Hát maga Ki?

— A gazdaasszonya voltam. A rendőr gúnyos odapillantást vetett rám s csak ennyit szőtt.

— Ugy? Hát beszéljen! Mit mondhasanak én?

A nagyságos ur egy szöveget sem árulta, hogy mit szándékozik tenni. Jól van!

A rendőr elővette a jegyzőkönyvet és mintha irt volna belé. Szétnézett és újra jegyzett. A butoraimat írta össze. Most ő volt itt az első személy. A gazdaasszonyom és az előszobában szorongók is őt figyelték. Engem egészen elfeledtek. De mégis. A rendőrbiztos hozzám lépett és rámkialtott:

— Hogy hívják? Mi az állása?

Felriasztott. Zavarosan ránéztem, de nem tudtam felelni. Hiszen már félig is haltam.

Valaki újra bejött a szobába. A rendőrbiztos

hidegkuti iskolára, a melynek tankötelességei közül többen szabadon járnak a radkersburgi iskolába.

Hát ez nem jól van így. Az iskolai előjárásoknak nem szabad figyelmen kívül hagyni azt a vallás- és közoktatásügyi miniszteri rendeletet, mely szerint a tanköteles korban levő gyermekeknek hazai iskolába kell járniuk. A tanítók jelenték fel az ezen rendelkezések nem engedelmessé szülőket, annyival inkább, mert ezt a tanfelügyelő is szigorúan megköveteli, a többi aztán a hatóság dolga, mely kell, hogy a törvény teljes szigorával hajtsa végre a fokozatos bírságolást akkor, a midőn a magyarság fontos érdekeiről van szó.

Sinkovics Elek.

A csendlakai postahivatal ügyében kaptuk Csendlakról a következő sorokat.

Ezen lapnak mult évi 41-ik számában „Uj-posta állomás” czimű közlőve volt a csendlakai uradalom részéről kérelmezett postaalomásra vonatkozó hír, mely szerint a megyei közigazgatási bizottság tekintettel arra, hogy Csendlak körjegyzői székhely és anyakönyvi kerület, a postahivatalnak a leendő áthelyezését javasolja.

Erre azonban mult évi december hó 2-án a soproni m. kir. posta- és távírdá-igazgatóság a következő végzést hozta:

Végzés.

„Mintthogy a megejtett nyomozás szerint Ferencfalva község postaforgalma Csendlak község postaforgalmát jóval meghaladja és Ferencfalvának azon kedvező helyzetével szemben, hogy az egy és ugyanazon postahivatal kézbesítő kerületéhez tartozó községek központját képezi Csendlak község a forgalmi főtúttól félre esik, a folyamodó kérelme nem teljesíthető. Sopron 1902. december 2-án.”

Vizsgáljuk közelebbről ezen okokat, hogy ezek mennyire felelnek meg a valóságnak:

A ferencfalvi postahivatal évi feladási csomagforgalma 1090. Ebből csupán csak a csendlakai uradalomra — nem számítja az itt székelő

jegyzői és esperesi hivatal — legalább is 700 csomag esik, a mi pedig a többi 2008 koronáig menő évi forgalmat illeti, abból 1400 korona esik, az uradalomra. Már itt maga az uradalom ezen említett forgalmaknak két harmadát képezi az itt székelő jegyzői és esperesi hivatalon, kereskedés és egyebekben kívül, a kik szintén jóval emeliek ezen említett számokat. Nehezen fogható fel tehát, hogy ezen világos adatoknál fogva Ferencfalva község postaforgalma Csendlak postaforgalmát meghaladassa.

A mi Ferencfalvának ama kedvező helyzetét illeti, hogy az egy és ugyanazon postahivatal kézbesítő területéhez tartozó községek központját képezi, alig hihető, hogy kedvezőbb volna Csendlaknál, a hol hetenként legalább is egyszer ezen postahivatalhoz beosztott összes községek lakói megfordulnak a templomba járással, a minden postai szükségletüket külön költség és külön fáradság nélkül kielégíthetik; a mi több, — ezen kedvező körülményről fogva a postaforgalmát jóval emelnék. Ferencfalvát, tehát itt semmi körülmények közt sem lehet központnak nevezni.

Hogy Csendlak forgalmi főtúttól félre esik, az tagadhatlan; de nem esik s nem eshetik félre a közforgalomtól, mely teljesen Csendlakon központosul. Önként azon kérdés merül fel, hogy vajlon a kedvező utvonalon, vagy a kifejtett forgalmi nagysága teszi-e szükségessé a postahivatalt?

Megemlítendő, hogy Csendlakhoz közel fekvő „Széchenyi-forrás” savanyvíz tulajdonosa jelenleg távollás miatt kénytelen Regede (stájer) postahivattal összeköttetésben lenni, holthit Csendlakon postahivatal van, ide csatlakozik és pedig nem megvetendő forgalommal. Ellenben a ferencfalvi postahivatalhoz beosztott községekből a vég helyi uradalom volna csak számot tevő, de ez sem veszi igénybe, lévén a regedei postahivattal összekötve.

A Muraszombat — Csendlakon át Regedébe vezető utvonalon csakis pár kilométerrel hosszabb a Muraszombat — Ferencfalva — regedei utvonálnál. Hogy az igények kielégülte legyenek, az előbbivel összeköttetésbe lehet hozni Kőhidány egy leendő állomást; az említett pár kilométerre eső költséget pedig a nagyobb forgalom pótolni fogja, — az uradalom pedig szívesen átveszi az egész utvonalon szóló szállítást is

Ezektől világosan látható, hogy forgalom nagysága és általában a közérdek szempontjából mindenesetre indokolt lenne a postahivatalnak Csendlakra leendő áthelyezése.

Helyi, vármegyei és vegyes hírek.

— A körmend — muraszombati vasút ügye, mint értesültünk, kedvező stádiumban van. A miniszteriumban ugyanis már elvégezték az elő-

munkálatok átnézését és remélhetőleg a vasutépítést a tavaszal megkezdődhetik.

— A dal- és zeneyelg folyó hó 1-én megtartott hangversenye fényesen sikerült. A változatos, érdekes program 10^{1/2} órákért elégtet, s a nagyszámú, diszes közönségnek általánosan véleménye az volt, hogy Muraszombaton ilyen nagyszabású, sikerült hangversenyt még nem rendeztek. A közreműködők egyformán derekasn megállták helyüket s a program minden száma köztetszében részesült. Nagyon mulatságos volt Krompaszky Ede által nagy ügyességgel előadott „Bucsa a legényéletből” czimű magánjelenet, meg a Rinaldo de Rinaldini és társainak kitűnő játéka és éneke, a mely méltó befecseje volt az élvezetes estének. A közönség nem győzött eleget tapsolni, így jutalmazván a közreműködőket a sok munkáért és fáradságért. Az érdemből a rozslánrészes Csizsár János tanítót illeti, a kinek munkát, fáradságot nem kimélő szakavatott vezetése alatt tanulta be a zenekar és énekar a szebbnél-szebb darabokat. Hangverseny után a közönség egy része asztalhozült, másik része pedig megkezdte a táncot s a mulatság csak a hajnali órákban ért véget. Metzker Mátyas tisztartó, a dal- és zeneyelgület elnöke igen meglehet elégedve az eredményről, a melynek létrehozásában az ő közkedveltségű személyének is nagy része van.

— A vasvármegyei községi és körjegyzők egylete a hó 13-án délelőtt 10 órák Szombathelyen, a vármegyei házyteremben rendkívül közgyűlést tart, ahol a jegyzői kárja nehezűd üj terhek és az egyszerűsítéssel járó munkatöbblet ellen szándékoznak fellépni.

— Névmagyarositás. Droczy István szentbenedeki róm. kath. tanító nevével belügyminiszteri engedéllyel „Dalos”-ra változtatta.

— A muraszombati mezőgazdasági bank 20 koronát adományozott a muraszombati Keresztény nőegyletnek, mely kegyes adományért hálás köszönetet nyújtottja a választmány.

— A muraszombati mezőgazdasági bank 60 koronát adományozott a muraszombati-járási gazdakörnek, mely kegyes adományért hálás köszönetet mond a választmány.

— A muraszombati takarékpénztár 40 koronát adományozott a muraszombati jót. keresztény nőegyletnek, mely kegyes adományért hálás köszönetet mond a választmány.

— A bodóhegyi téli tanfolyamon tartandó előadások sorrendje: S. 9. és 10. íkén előadást tart Ulicsyny Károly szől. felügyelő a szőlőszétről, február 11-én Bozsányi M. a növénytermelésről, február 12-én Faludi János a gyümölcs-termesztésről, február 14-én Kondor Ferenc a méhésztéről és Ulicsyny Károly a szőlőszétről. Február hó 15-én d. u. 2 órák lesz a téli tanfolyam ünnepélyes bezárása a bodóhegyi ev. iskola tanteremben, melyre a járásnak a gazdaság iránt érdeklődő közönséget szívesen meghívja a gazdakör. A kosarak és seprők a tanfolyam bezárása után elárvereztetnek.

jelentést tett neki, mire az újonnan érkezett, aki a rendőrfogalmat volt, így szól.

— Hát pécseteljen le mindent!

Végre megjötték a mentők. A két fiatal nővendék orvos, akiknek talán ez volt az első esetük, igazottan csomagoltak ki a szerszámait Hirtelen karbol-szag öntötte el a szobát. A sebemet lemosták és sietve bekötötték. A kötés nem lehetett jó, mert az egyik orvos félhangon azt mondta a másiknak:

— Talán újat tenék helyébe.

— Minek? felelt a másik. — Hiszen a kórházban újra bekötözik.

Rátették egy hordágyra. A lépcsőn nehezen vitték le. Sok volt a kanyarodás s a mentőszolgák szitkozódáltak.

Kint, a kapu előtt óriási tömeg tolongott. Az utca rendez, szájatódó sóprédéké és a szomszéd házak összecsuódtak lakói.

— Szegény! Szegény! — zugott fel mögöttem, amint a hordágyon a tömeg sorfala között a mentőkocsisok vitték.

— Agglegény volt! — mondta sóhajtva egy vén leány.

A kórházban a 78 számú ágyba fektettek. Az ágyam fölő egy táblára ráírták a nevemet és lajnal a sebem műszaki meghatározását.

Az inspekeziós orvos megvizsgált. Mellemre hajtottá a fejét és megtapogatta az érveresemet.

Véletlenül a kórház igazgatója is a terembe lépett. Európai hírű tanár, nagytekintélyű sebész, de pokróczgoromba ember.

— Uj beteg? — kérdezte közömbösen.

Az inspekeziós referált:

— Igen 78-as szám. Erdekes sérülés. A golyó a bal tüdőszárnnyát furta át s egy hátsó bordán lecsuszott.

A híres tanár az ágyam közelébe lépett és fölémhajolt.

— Csakugyan érdekes eset. De nem él tovább két óránál! Mi a vallása?

A betegpótló apácza halkán mondta:

— Római katolikus.

— Hívják hát a tisztelendő urat! Ennek már csak az utolsó kenet kell!

Mosolyogtam magamban. Furcsa! Hát ez a híres orvos tudomán? Hiszen azt én már előbb is tudtam, hogy meghalok. Valami végtelen megnyugvást éreztem. A fájdalomaim is lecsillapultak és szibbasztó, akaratnélküli gyöngeség lepett meg. Vártam a halált.

„Majd suttogó hang riasztott fel. Valaki fölémből jött és figyelte az arcomat. A kórházi szolga volt. Ennek már lefujtak! — mondta aztán meggyőzően.

— Hát meghal? — kérdezte bizonytalan hang — Meg.

A bizonytalan hang újra fölszendült:

— Pompás! Eszerint el fogjuk temetni. De barátom ne feledkezzék meg rólam! Hiszen tudja, hogy melyik temetkezési vállalat embere vagyok. Ha első osztályú temetésre lesz szükség, maga öt forintot kap, ha második osztályúra, három. . . Ez a provizorium. Erti

Tompán szürdöttek át fölémen e hangok. De felforraltak bennem azt a kis vért, a mi még ki nem folyt és rettetően düh fogott el.

— Ezek tehát a bőröme alkudnak!

Felfordítottam. Vad, rikácsoló kiáltásba törtém, a mellem nagyot emelkedett s egyszerre mintha kettévágták volna, felszakadt rólam minden kötelek. A seemből és ajkaim közül habos, sötét vér bugyborékol elő

Hozzászáladtak.

— Haldoklik! mondta egy melegebb érzésű apácza.

— Hamar a tisztelendő urat!

Jött is már. Kezében a szentségfogó, fehér tisztára mosott karingben.

Megnézett és aztán anélkül, hogy bűnöm iránt érdeklődött volna, feloldott minden vétkemtől. Megkaptam az utolsó kenetet.

A követ lelki atya, akicaks nehezen szuszogva tudott beszélni, végül néhány vizsgálati szót mondott a lelki kibékülésről és aztán letérdelt imádkozni. A szomszédos ágyakban a betegek halkán mondták utána az imádságot.

— **A veleméri gyilkosság** tettesét Gyenes Gyula a meggyilkolt asszony 19 éves unokája személyében a csendőrség elfogta. A gyilkos töredelmesen bevallotta bűnét és tettének okául azt adta elő, hogy nagynyája igen durrán bánt vele és a gyilkosságot megelőző napon is, a midőn nála fát vágott, ok nélkül szidta és szűlőt gyazta. A fiatal legény kihallgatásakor sirva fakadt, a nyakját kérdéztette tőle, hogy nem sajnálta-e nagynyját és kijelentette, hogy a mikor az öreg vasszont megfojtotta, már megbánta tettét és szívszorogva leste az ágy mellett, hogy áldozata majd talán felébred. A vizsgálatot Saáry József kir. járásbíró vezeti a gyilkos a helybeli kir. járásbírósg börtönében le van tartóztatva.

— **Javíthatatlan.** Gömböz János peresítő lakos az évek nagyobb részét börtönben tartá, annyiszor beletűközik a büntetőtörvény paragrafusába. De azért nem tér a javulás útjára a javíthatatlan ember. A minap éjjel ismét rosszban tőtte a fejét. Ellátogatott ugyanis Drávecz József királyi lakos udvarába lopási szándékkal. Amint azonban az istálló meg a tyúkól ajtaját nyitogatta, Drávecz szolgálja felébredt és lármát csapott. Erre Gömböz megugrott nagy káromkodás közt, a sikertelen próba miatt feljelentették az átyáit.

— **Kossuth Ferencz** publicisztikai tevékenységét most február 1-én teljesen leköttette az Egyetértésnek, a magyar sajtó egyik legrégebbi és legtekintélyesebb orgánumának E szerint Kossuth Ferencz ezentul csakis az Egyetértésbe fog írni.

— **A Horgony Pain-Expeller** (Richters Linimentum Capsici comp.) igazi népszerű házi-szeres let, mely számos családban már több mint 36 év óta mindig készletben van. Hátfájás, csípőfájás, fejfájás, köszvény, csizsál stb.-nél a Horgony Pain-Expellerrel való bedörzsolések mindig fájdalomcsillapító hatást idéznek elő, sőt járványkórna, minő: a kolera és hányóhas-folyás, az altestnek Pain Expellerrel való bedörzsolése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitűnő házi-szer jó eredménnyel használtatott az influenza ellen is és 80 f., 1 k. 40 f. ész k. árban a legtöbb gyógyszerárban kapható de bevásárlás alkalmával mindig határozottan: „Richter-féle Horgony-Pain-Expeller” vagy „Richter-féle Horgony-Liniment”-et tessék kérni és a „Horgony” védjegyére ügyelni kell.

— **A fiu kszönete.** Tek. Müller Albert ur Budapest, V. Vadász-utca 42. Mióta a kettős-villany-lejeles keresztet öntől megrendeltem, snymám folyton viseli és meg vagyok róla győződve, hogy kitűnő hatása van és csak az önkészüléke, R. B. 86967, adta vissza annyira egészségét, számtalan hálaára vagyok lekötve annak, ki ezen kitűnő szert feltalálta és börtörökben az ön készületeket mindenkinék ajánlani: kiváló tiszttelettel Horváth János Terestyéna, Vasmege.

Valahol a srookban egy öreg ember tápázokodott fel ágyából: Nagy erőfeszítésbe és fájdalomába kerülhetett, de csak tovább erőlködött. Feltérdelt az ágyában és összetette a kezét. Fehér-haju öreg zsidó volt. S a kővér pap csendesen imádkozta:

... most és halálunk óráján. Amen!
Kibuggyogt egy köny a szeméből. Ahogy végig folyt az arcomon, egy kicsit véres, zavaros volt s én a zavaros, meleg köny fátólán keresztül csak az összetett kezű, jámbor aggastyán alakját láttam.

Es ezzel vége volt. Meghaltam.
Nem akarok most filosofálni. Hiszen azért váltam meg az élettől, mert csunya-nak találtam azt. Még a halálban is csunya. E-m vonul most baldoklóson minden jelenete. A rendőrbiztos... a házmeister... a temetési vállalkozó... a kórházi szolgáló... Oh, a gazdékól 0 nyereségét hozott a halálomból. Igaz, hogy csak három forintot kapott.

Igen, újra látom a lélek szeméim át testi porhüvelyem utolsó vonaglását és most, hogy osztály részemül jutott az örök élet, innen, a másvilágból izennem, hogy nem bánom, amit tettem.

Csunya, utálatos ez élet és meg kell halnia az embernek, hogy végre egy örömköny hullhasson ki a szeméből.

PAKOTS JÓZSEF.

Irodalom.

A divat. Megindult a farsang, vig dárdió mindefelő és noha már a félen is tul leszünk mire e sorok megjelennek, azért egyet-mást mégis még a báli ruhákról mondunk el — és adunk is még egy-két bal- és piknikre való ruhát, — mert hisz m farsang most már jóformán a tavaszig is el szokott tartani.

A báli ruhák színéről azt írjuk meg újévkor, ha jól emlékszem, hogy az idén is a fehér lesz az uralkodó szín — nos hát ebben mintha csatlódnak volna. Legalább ha az ember az utcákon végigmenve — a belső város utcáit értem — a kirakatokat szemügyre veszi, akkor azzal a benyomással jön haza, miutha csak egy szín volna a világos és ez a rózsaszín. Rózsaszín felhő minden kirakat és abból csillog itt-ott egy-egy ezüstszál, vagy kis ragyogó pillangós dísz. Mert noha jóval alább hagytak az idén azzal a néhány év óta divó pokoli ragyogással, egészen nem mondták le róla leányaink. Ha aztán a bécsi udvari bál tudósítását figyelemmel végig olvasom, akkor is azt látom, hogy a kis princesszek, kontesszek és baronessek — igen kevés kivétellel — az idén is mind, mind rózsaszínben voltak. Rózsaszín az alsó selyem- vagy duchesseruha, rózsaszín a főleje dobot krepp-, krepon, tül-, muszlin- vagy sífonruha; rózsaszín a szallagúsz, rózsaszín a virág a vállán, szóval ott is rózsaszín felhőben úsztak a leányok. Fehér csak igen ritkán akadt köztük.

A rózsaszínnek ezt a nagy népszerűségét e mellett, hogy a legtekintélyesebb színek egyike — tán még a villamosvilágításnak sáprasztó hatása is okozza. Fehérben ma, egy fényesen világított teremben, csaknem mindenki betegesen sápadtnak látszik, a mig tánczolt ki nem piult. A rózsaszín ruhának a meleg színe egy kissé még az arcot is pirba vonja. De akár ez, akár más, akár csak a divatnak egy rózsaszínű szeszélye legyen az okozója, tény, hogy az idén a rózsaszín felülkeresedett a fehérén, a mely pedig évek-hosszu során uralkodott a báteremben.

De mulik az idő, mulik a farsang jön utána a bőjt, ennek nyomában a szép hűsét, a mikor közönlök sokaknak a leánya első áldozáshoz járul, vagy konfirmáltak és akkor ismét jobaga lép a hófehér ruha. A Divat Újság mégis, ilyen serdülő leányak való ruhát mutat be. Ezeknek az anyaga persze nem olyan lenge, mint a báli ruháké, inkább kasmír, voile, gyapjukrepp vagy vékony posztó, hogy aztán bármilyiket lehesen azután is elhordani. Kiállításukra nézve a lehető legnagyobb egyszerűséget tanácsoljuk, a ki költeni akar vagy szert, az inkább finomságban keresse a keresett megkülönböztetést. Egyáltalán jó, ha módunkban van, leányainkat arra szoktatni, hogy nagyobb vagy kisebbnek a finom eleganciára az öltözködésben és kerüljék a hivalkodó kifürkösztést. Amint a divatos bohóság ezereféle kívánatos, szemképrázatos, bájos lim-lomja mindenféle csabítja az embert, nehezebb foladat, mint bármikor volt.

IDA.
A Divat Újság minden hónapban kétszer jelenik meg. Előfizetési ára nagyon olcsó: negydedre, postán való széküldéssel, két korona husz fillér. Előfizetni legcélszerűbben a kiadóhivatalba intézett postautalványon lehet. A Divat Újság kiadóhivatala Budapestben, VIII. a Rókk Szilárd-utcz 4. számú házában van.

64/1903. tkv.

Arverési hirdetményi kivonat.

A muraszombati kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a muraszombati takarékpénztár végrehajtatónak — Czighó Miklós a neje szül. Kúronya Teréz vaslaki lakos végrehajtatás szenedett elleni 450 K tőkeövetelés és jár. iránti végrehajtatási ügyében a muraszombati kir. járásbírósg területén lévő, Vaslak község határában fekvő, a vaslaki 164. sz. tjkvben A 1. — 3. sor., 156, 178, 185. hrsz. 20 házz. birtokból Czighó Miklós s neje Kúronya Terézziéi illető 1/2 részre 856 kor. és az A. 1. sor. 158. hrsz. ingatlanból nevezetteket illető 1/4 részre az árverést 108 koronában ezen megállapított kikéltési árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1903. évi márczius hó 5. napján
d. e. 10 órákor Vaslak község birájának házá-nál megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikéltési árón alól is eladati fognak.
Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becserának 10%-át vagyis 85 korona 60 f. és 10 K 0 fillért készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazgás-

ügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékek értékpariban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

A muraszombati kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóság, 1903. évi január hó 5. napján.

ACZÉL, kir. albró.

4680/902.

Arverési hirdetményi kivonat.

A muraszombati kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Gergorec Miklós andorhegyi lakos végrehajtatónak Miholics György andorhegyi lakos végrehajtatás szenedett elleni 668 kor. tőkeövetelés és jár. iránti végrehajtatási ügyében a muraszombati kir. bíróság területén lévő, Andorhegy község határában fekvő az andorhegyi 49. sz. tjkvben A. 1. sor., 229. hrsz. ingatlanból Miholics Györgyöt illető 1/2 részre 190 K, 2. sor. 230. hrsz. 34. házz. birtokból nevezett illető 1/2 részre 336 K és a 73. sz. tjkvben A. 1. sor. 231/a. hrsz. ingatlanból nevezett illető 1/2 részre pedig ázárverést 110K-ban ezen megállapított kikéltési árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1903. évi február hó 11. napján

d. e. 10 órákor Andorhegy község birájának házá-nál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikéltési árón alól is eladati fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becserának 10%-át vagyis 19 K, 33 K 60 f. és 11 K-t készpénzben, vagy 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazgás-ügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékek értékpariban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.
Kelt a muraszombati kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság 1902. évi október hó 24. napján.

MATAUSCHEK, kir. albró.

A ki jó magvakra reflektál, az vegyen csakis

„Mauthner“-féle magvakat,

mely mindig friss minőségben Muraszombatban csakis

Ascher B. és Fia

1-3

czégnél kaphatók.

Lohr Mária Csipke-, vegyszerteli tisztító és műfestő intézete

(ezelőtt Kronfusz).

Megbízások átvételnek:

VIII., Baross-útca 85.

5708.

Egy jó házból való fiu
tanoncna

azonnali felvételik

H I R S C H L N.

könyvnyomdájába,

Muraszombatban.

A Richter-féle
LINIMENTUM CAPS. COMP.
Horgony-Pain-Expeller
egy régi kipróbált házi-szer, a mely már több mint 33 év óta megbízható bedörzsolésül alkalmaztatik kszvény, csizsál és megbitatás.
Intés: Silányabb utazatok miatt bevásárlások között, óvatosan legyünk és csakis orvosi útvegeket dobozokban a „Horgony” védjegyű és a „Richter” czéjgyezséssel foglaljunk el. — 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszerárban kapható.
Főnkár: Torók József gyógyszerésznél Budapestben.
Richter F. Ad. és társa,
cseh. és kir. udvari szállító.
Rudolstadt.

